

★ *Klaus Rifbjerg*

Født 1931, student fra Vestre Borgerdyd 1950. Debutede i 1956 med digtsamlingen „Under vejr med sig selv“, siden „Efterkrig“ (1957), romanen „Den kroniske

uskyld“ (1958), seks digte i „Lytteposter“ (1960), „Konfrontation“ (1960), „Camouflage“ (1961). Sammen med *Villy Sørensen* redaktør af „Vindrosen“. Journalist på „Information“ og nu på „Politiken“ med teater, litteratur og film som hovedfelt. K. R. har muligehederne for at blive en væsentlig støtte på manuskriptsiden i dansk film. Hans mundrette, nutidige sprog, hans stadige kredsen om menneskenes forhold til hinanden, og hans let vrængende indstilling til de gængse livsværdier og bestandige søgen efter nye, kan udmærket danne basis for en fornyelse i de danske films noget stereotyp idéverden. Hans forhold til filmen er ikke af ældre dato, og det er langtfra endegyldigt afklaret, men der er rigelig plads for forhåbninger til ham som inspirerende faktor i det team-work med *Palle Kjerulff-Schmidt*, som indledtes med „De sjove år“ (1959), og som nu er fortsat med „Weekend“.

„Emner af dyberegående menneskeligt, poetisk, filosofisk indhold forbigås altid. Man beskæftiger sig gerne med „problemer“, men anskuer dem gerne overfladisk og kun med blik for det sensationelle, sexationelle. ... Herregud, om man laver en film om modstandsbevægelsen eller modeverdenen eller hekseforfølgelse i middelalderen, kan jo være ligegyldigt, bare man vil noget med dem ud over at få så og så store mængder cementpander lokket i biografen.“

„Vi har aldrig haft nogen ny-realisme, realismen har kun strakt sig til en svag fornyelse af folkekomedien, mere ambitiøse forsøg har i den poetiske genre vist sig at være skruede, forlorne og pompøst selvoptagede. ... Først ærlig realisme, satire, debat, så symbolisme, poesi og alt det dyre, som kræver frigjorthed, modenhed, overlegenhed.“

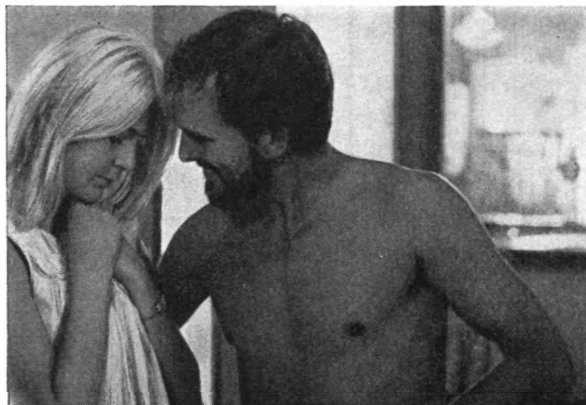
„Kosmorama 47“, december 1959.

„... den kunstneriske intensitet svækkes, efterhånden som den moraliserende tendens øges.“

„Vindrosen“ nr. 5, 1960.

„... nedladdenhed over for filmen som kunst- art er nedladdenhed over for kunsten i almindelighed.“

„Vindrosen“ nr. 4, 1961.

„Weekend“